

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 332
Miercuri,
25
martie
1992
5 lei

Delimitări impuse și liber alese

Marea schismă a Frontului, zis de salvare națională, a devenit fapt. Ea se întrezărea mai de multă vreme, dar s-a dezvoltat abia când președintele ales s-a aflat în posesia mandatului depus de fostul premier. Termenul „demisie”, ați observat, n-are trecere. Președintele ales n-a avut curajul să-i spună clar, în față: jos de pe capră! Domnia sa a folosit, încă o dată, simțul de migrație al minerilor, orientarea lor fără greș, spiritul lor justițiar innăscut și mai apoi s'lefuie pe ici pe colo, precum și iu-feala de deplasare abataj-guvern. Devenit cu două capete, frontul avea să-și sincronizeze tot mai greu mișcările, avea să-și piardă partea cea mai lucidă a electoratului, automarginalizându-se prin ruralizare. Neînviind din revoluție decât sloganul „nu plecăm de aici, nu plecăm de aici, nu plecăm acasă”, ambele capete caută soluția care să le implementeze în spinarea încovoiată a țării.

Marea schismă ar fi un prilej de bucurie pentru toată suflarea dacă nu s-ar face simțite niște semnale de alarmă dinspre Conven-

ția Democratică. Dacă aceasta se fărâmițează, înseamnă că iarăși ne punem singuri bolovani în drum, înseamnă o nouă întârziere, de care vinovatele principale vor fi partidele din opoziție. Electoratul nu va mai putea fi tras la răspundere și orice explicație va primi stigmatul: „prea târziu”. Dacă interesul național este înăbușit de instinctul primar al puterii, se cheamă că dl. Brucan a știut să aprecieze corect timpul detașării românilor. Vrem să nu fie așa. Vrem ca mințile sănătoase ale fiecărui partid membru al Convenției Democratice să fie acelea care stabilesc o strategie comună, neapărat necesară acum, când îndepărtarea de comunism este obiectivul cel mai important, în numele căruia trebuie sacrificată orice ambiție de grup sau de persoană. Patriotismul, pe care ne place atât de mult să-l invocăm, ne obligă.

Vremea delimitării cărărilor trebuie să vină și ea, dar numai după ce va fi parcurs drumul principal, care e unul singur pentru toți aceia care au încăput în Convenția Democratică.

Mihai BRATU

APEL

ADRESAT DE ADUNAREA GENERALĂ A ORGANIZAȚIEI JUDEȚULUI SIBIU A PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT, TUTUROR FORTELOR POLITICE DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA

Avind în vedere situația politică a României, la mai bine de doi ani de la Revoluție, atât în plan intern cât și în plan internațional, Adunarea Generală a Organizației județene Sibiu a Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat apreciază că este imperios necesară solidarizarea reală și efectivă a tuturor forțelor democratice ale țării, în vederea instaurării unui regim politic autentic democratic.

Evoluția situației politice în țările Europei Centrale și de Răsărit, în vederea abolirii sistemului comunist, a făcut dovada capacității acestor popoare de a-și regrupa forțele în jurul platformelor politice democratice ca singura alternativă viabilă. România, poporul român, nu pot face excepție și nu poate abdica de la îndatorirea de a urma aceeași cale. Sintem, prin așezare geografică și situație geo-politică la răscrucea unor forțe și influențe care, în decursul istoriei, au avut o înrădăcinare covârșitoare asupra devenirii noastre. În fața unei situații politice fluide, în rapidă transformare, avem îndatorirea să ne așezăm ferm în rândurile lumii democratice, în Europa democratică. Se mai face dovada că opțiunea reală spre democrație nu poate întârzia, orice șovăire și nehotărâre în această privință putind avea consecințe și repercursiuni imprevizibile.

Puterea neocomunistă instalată în țara noastră prin confiscarea Revoluției a făcut din plin dovada că nu vrea și nu poate instaura în țară un regim politic democratic. Ea, această putere, se cramponază de vechile structuri, cooperează cu vechile forțe în realizarea aceluiași scop: menținerea puterii în minile vechii nomenclaturi comuniste.

În aceste împrejurări și pentru aceste motive, prestigiul nostru în lume a avut și are mult de suferit. Dăm ca exemplu ilustrativ faptul că sintem reprezentați, înăuntrul ca și în afară de un președinte care și-a demonstrat încă din tinerețe devotamentul pentru sistemul și ideile comuniste și, care, sprijinindu-se și acum pe aceleași forțe, este repudiat de quasiunanimitatea comunității democratice internaționale. Iar odată cu el, sintem marginalizați și noi.

De aceea, acum, este mai actuală și mai imperios necesară ca oricând structurarea și consolidarea unei alternative democratice. Iar faptele și îndeosebi recent încheiatele alegeri locale au demonstrat că forțele democratice ale poporului român, în plină ascensiune, pot acționa solidar și cu întreaga încărcătură de responsabilitate pe care o reclamă momentul istoric. CONVENȚIA DEMOCRATICĂ a devenit de acum simbolul de lumină și speranță pe acest drum, solidarizarea în cadrul și în jurul ei a tuturor forțelor de progres și prosperitate democratică, constituind singura alternativă viabilă și credibilă, ce poate asigura succesul democrației reale în România.

Ca atare, acum, în preajma unor evenimente politice cum sint alegerile generale și prezidențiale, care pot determina soarta țării pentru mult timp de acum înainte, adresăm tuturor forțelor democratice ale poporului român chemarea de a depăși interesele înguste, de grup sau de partid, a se regrupa și uni pentru realizarea scopului național istoric: instaurarea unui regim politic autentic democratic. Sintem în fața unei răspunderi de proporții istorice și avem datoria, pentru noi și pentru generațiile ce vor veni, să-i facem față cu demnitate și onoare.

AȘA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU.

Sibiu, la 21 martie 1992.

Meseria de medic nu este o meserie obișnuită (I)

— interviu cu dl. dr. Marcel Popescu, directorul Direcției Sanitare a Județului Sibiu —

— Domnule doctor, care este starea de sănătate în Sibiu și în județul Sibiu?

— Comparativ cu starea de sănătate din celelalte județe, Sibiu se situează pe un loc bun. Mortalitatea infantilă și mortalitatea în general fiind printre cele mai mici din țară, poate cea mai mică. Pot să vă spun că noi facem la Sibiu ceea ce în unele centre universitare nu se face. Dializa renală cronică, la Tg. Mureș nu se face, în timp ce noi dializăm bolnavi din Alba, Mureș etc. Și avem, mai ales acolo un colectiv extraordinar. Trei oameni tineri care pun mult suflet, oameni de calitate. Dacă ne raportăm însă la standardele internaționale, la indicatorii din apusul Europei, situația sanitară de la noi este proastă. Spre exemplu: cu o mortalitate de 15 la mie, la copii de sub un an, Sibiu este primul în România. Dar în Franța, Olanda, Anglia mortalitatea infantilă este de 8-9 la mie. Și țările acestea au și regiuni unde mortalitatea infantilă este de 6 la mie. Media pe țară a fost în ultima vreme de 28 la mie.

Sibiu a avut o tradiție medicală extraordinară. După Cluj, București, Iași, al patrulea centru medical al României era Sibiu. În momentul de față, bineînțeles, ne depășesc și Timișoara și Tîrgu Mureș, pentru că acolo funcționează, de peste 20 de ani, niște facultăți de medicină în jurul cărora au gravitat oameni de valoare. Îmbinarea învățămîntului cu activitatea medicală conferă avantaje de necontestat. De a-

ceea, dorința noastră este ca Facultatea de Medicină din Sibiu să funcționeze foarte bine, să putem aduna niște oameni valoroși, care să predea studenților atât cunoștințele teoretice cât și practica necesară. Pentru că medicina nu se poate învăța din carte. Asta este păcatul învățămîntului medical din ultimii 10-15 ani: a transformat studenții de la medicină în niște papagali, care învățau pe din afară; și cu mijloace mai mult sau mai puțin ortodoxe, în fiecare an, la fiecare facultate de medicină erau 1-20 de studenți care terminau cu

(continuare în pag. a II-a)

Natalia DROG

Guvernatorul și dolarii

Guvernatorul Băncii Naționale a semnat, de curind, o circulară prin care supune activitatea Caselor de schimb valutar unor reglementări restrictive. În fapt, cetățenii români care au pașaport vor putea cumpăra numai 135 de dolari anual, avind „totuși” libertatea de a cumpăra pînă la concurența sumei de 50 000 lei.

Circulara domnului Isărescu impune o reglementare nesemnificativă în planul general al pieței valutare, dar limitează, dureros, libera circulație a românilor peste graniță și, implicit, dezvoltarea turismului național. (A.I.)

Mai mulți sibieni au putut „încerca”, recent, o surpriză în dreptul fostului magazin „Clujeana”: scoaterea treptată la iveală, de după un perete de mortar, a unui basorelief baroc. Pentru cei nostalgici, aceasta poate avea sensul revenirii la un trecut mai bun al orașului, uitat după câteva decenii de comunism. Descoperirea ridică, pentru specialiști, probleme legate de restaurarea întregii clădiri.

Fericitul eveniment a fost prilejuit de lucrările necesare deschiderii unui nou magazin privat — „PUPA” — specializat în: dulciuri, răcoritoare, cosmetice, aparatură electronică, confecții ușoare, încălțăminte — care se va deschide în curind. (L.F.)

Foto: Agenția de presă „NOVA”

Sărbători creștine BUNA-VESTIRE

Sărbătoare de primă importanță, Buna-Vestire, făcută de Sfântul Arhanghel Gavriil către Prea Sfânta Fecioară Maria, se prăznuiește în fiecare an la data de 25 martie.

Această vestire bună este istorisită în cartea cu slujbele bisericești din luna martie, unde sînt scrise mărturiile următoare:

„Tubitorul de oameni și Milostivul Dumnezeu, Care pururea poartă grijă neamului omenesc, întocmai ca Părintele plin de dragoste, văzînd făptura miinilor lui înrobite și chinată de diavol și împinsă către patimile cele pline de ocară și supusă închinării la idoli, a găsit cu cale să trimită pe Fiul Său cel Unul-Născut, pe Domnul nostru Iisus Hristos, ca să miluiască neamul omenesc din miinile diavolului (...) a încredințat taina aceasta u-nuia singur dintre arhangheli, prea-măritului Gavriil”. Deci, arhanghelul venind în cetatea Nazaret, i-a grăit ei: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!” (Luca, 1, 28). Iar aceea a răspuns: „Cum va fi mie aceasta?” (Luca, 1, 34). Și el a zis: „Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbră” (Luca, 1, 35). Iar Fecioara a grăit: „Iată, roaba Domnului, fie mie după

cuvîntul tău!” (Luca, 1, 38). Și îndată cu cuvîntul arhanghelului și al ei, a zămislit în preacuratul său pîntec pe Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu mai pe sus de fire (...) cu umbrirea și cu venirea asupra ei a Duhului Sfânt. De atunci s-au săvîrșit, prin rînduiala lui Dumnezeu, Tainele Cuvîntului lui Dumnezeu, pentru mîntuirea și izbăvirea noastră”. (Mineiul pe Martie, Ed. a V-a, București, 1977, p. 201).

Importanța acestui praznic se recunoaște cu deplină credință în Dumnezeu din următoarele realități: „Astăzi este începutul mîntuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu fiul Fecioarei se face și Gavriil harul îl binevestește” (Idem, p. 190) — cum se arată într-o cîntare bisericească.

Împreună cu Sfînta Fecioară Maria se bucură în această zi fiecare creștin de vestea bună a cerului, adusă de sfîntul arhanghel pe pămînt, vestea începutului de mîntuire a lumii creștine.

Sentimentele sufletești din această zi au farmec imaculat de ghiociei și parfum de violele.

Pr. I. BUTA

— SCURT ISTORIC AL FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL DE JAZZ DIN SIBIU —

Deși nu vreau să fiu sentimental, nu pot fi altfel. Tot gîndindu-mă cum să scriu mai bine acest istoric mă năpădesc amintirile, mai plăcute, sau mai triste, legate de cei mai bini de 22 de ani de jazz la Sibiu, în care sînt implicat, care mi-au schimbat viața, care mi-au dat bucuria de a descoperi încă o fațetă a esteticului. Jazz-ul a devenit pentru mine o profesiune de credință, o formă de fericire și defulare, de amintire și de uitare.

Totul a început în 1969—1970, cînd a început de fapt și mișcarea jazz-istică la Sibiu. Nae Ionescu a avut ideea de a deschide un club de jazz. L-au ajutat cîțiva inimoși: A. Rădulescu, L. Köver, P. Pantazopol și P. Grău. Pe vremea aceea eram la club un grup de elevi de la Liceul de Muzică și Arte Plastice, foarte mindri și plini de noi, promotori ai avangardei și mereu „la zi” cu noutățile. I-aș aminti pe aceia dintre colegii mei care frecventau săptămî-

nal Clubul și care — toți — au devenit buni muzicieni: Adrian Neagu, Mircea Tiberian și Dundi Brașoveanu.

În 1972 au început concertele la Sibiu: Cvintetul de jazz „București”, Aura Urz-

THE SHOW MUST GO ON... (I)

ceanu și Combo-ul Erik Manyak. Erik a dus cîțiva ani buni stindardul muzicii de jazz din orașul nostru.

Nae Ionescu formează un cvartet vocal împreună cu Marius Dumitru, George David și Mircea Popescu. Clubul mergea bine, exista un puternic nucleu de fani. Secretarul Clubului era în acea vreme profesorul Titi Stoiculescu.

Iată că apare și ideea preluării de către Sibiu a Festivalului de Jazz de la Ploiești. După trei ediții, din diferite motive, domni Comănescu și

Mancaș nu-l mai puteau continua.

Prima ediție la Sibiu în martie 1974. Primul afiș l-am executat eu; eram în ultimul an de liceu și am fost foarte onorat de această dovadă de prețuire a strădaniilor mele.

În două gale au evoluat 12 trupe: Cvintetul de Jazz „București”, Combo-ul Erik Manyak, pianistul și compozitorul Richard Oschanitzski (o, temporal), „Gramophon”, „Vocal Jazz Quartet”, Big Band-ul Radioteleviziunii, Cvintetul Titel Popovici, Andrei Colompar și Radu Ghizăsan, Trio-ul Adrian Neagu, Trio-ul Mircea Tiberian. Au fost jamsession-uri de neuitat, în holul Casei de Cultură a Sindicatelor. Dintre invitați, țin să-i amintesc pe Catinca Ralea și Mihai Berindei.

Urmează ediție după ediție în care s-a intrat în normal ca organizare, mecanismul începuse a funcționa cu precizie, totul a luat amploare, au apărut sumedenie de noi formații.

Gabriel ALBRECHT

Greva șoferilor va precede greva călătorilor?

Mijloacele de acțiune în ceea ce privește conflictul de muncă dintre împuterniciții Patronatului și Federația Sindicatului Șoferilor din România, datorat întreruperii negocierilor contractului colectiv de muncă la nivel de ramură (diverse surse mass-media au informat că e vorba de neajungerea la un acord în privința salariului minim propus de Patronat — 9.200 lei și cel propus de sindicate — cu 10.000 lei mai mult), au fost aduse și la cunoștința sibienilor, printr-un comunicat semnat de Filiala Sibiu a S.S.R. Prin urmare începînd de luni, 23 martie ora 4 a dimineții, șoferii nu au ieșit pe traseu. Gurile rele — în special cele care fac jocul puterii — au încercat, neglijînd celelalte aspecte, să lege această grevă de „descălecarea” lui Miron Cosma la București și implicit de campania elec-

torală.

De la FURSIB aflăm că greviștii sînt grupați în curtea întreprinderii și vor începe lucrul în funcție de hotărîrile care se iau la București (să se ajungă oare la prelungirea cu încă 18 zile a grevei? Asta depinde de negocieri).

Am consemnat succint reacția stării, datorită faptului că în aceste zile nu circula nici autobuzele, nici troleibuzele: ● Toată iarna am înghețat de frig în stații ● Șoferii nu respectă programul ● Noi ne-am făcut abonamente ca să le asigurăm veniturile iar ei tot ne amenință cu scumpiri ● În nici un oraș nu-i așa circulație slabă ca la Sibiu ● La tot pasul sar antenele troleibuzelor ● Să facem și noi grevă că 15 lei e prea mult pentru condițiile în care ne duc!

Dacă tot am ajuns la capitolul călători să tragem și

aici un semnal de alarmă pentru că și autobuzele cele noi din import au ajuns să se degradeze (scaune jupuite, bare rupte) datorită comportamentului celor care nu le pasă de bunurile noastre. Și alt aspect: nu s-a încetățenit nici la această oră obiceiul perforării biletelui la urcarea în mijloacele de transport.

Oricum, puși în fața faptului împlinit călătorii nu au decît să mulțumească naturii pentru că timpul frumos îi îmbie la plimbare pe jos!!! Și să sperăm că benzina și motorina care se economisesc acum vor prinde bine în agricultură.

Gabriela BALAN

Meseria de medic nu este o meserie obișnuită (I)

(urmăre din pag. 1)

media 10. Vreau să spun că acum 30 de ani, cînd am terminat noi, șefa de promoție pe țară a fost o colegă de la Cluj, care a avut media 9,54. În toată țara a fost un singur 9,54. Cu 9,50 n-a mai fost nimeni. În ultimii ani nu există facultate de medicină să nu aibă 10—20 de absolvenți cu media 10. Or, asta a dus la un învățămînt formal. Au existat discuții ca la Sibiu să se facă o facultate mare de medicină, cu sute de studenți. Dar posibilitățile sînt limitate și eu cred că cifra de școlarizare, la care s-a ajuns — 60, este cea mai bună. Este oricum gruparea optimă care va putea să lucreze în instituțiile sanitare din Sibiu, pentru a învăța într-adevăr meseria.

Un alt mare avantaj, pe care îl are Sibiu față de unitățile sanitare din restul țării, consider că este Biserica Evanghelică, care are o vocație socială extraordinară. Aceasta a făcut ca, în vremea dinaintea de '89, Sibiu să beneficieze, pe cît mai ocolite, de o serie de aparate despre care doar auzisem, sau le văzusem numai în reviste (la care nu ne puteam abona). Așa am primit, spre exemplu, unul din primele ecografe din România. Aparatele stației de dializă renală cronică sînt donații ale Bisericii Evanghelice. Niste oameni cu suflet mare. Niciodată nu le-am mulțumit cît ar fi meritat.

— Se vorbește despre lipsa cadrelor medicale. Ce ne puteți spune?

— Aici trebuie puțin nuanțată problema. La noi este

vorba despre lipsa specialiștilor. Și lipsa aceasta se manifestă în anumite zone, mai puțin atractive. Un prim exemplu: Spitalul din Agnita, care este izolat, unde sînt condiții deosebite... Dar sînt și secții din Spitalul județean: ortopedia, neurochirurgia, neurologia. Ca să nu mai vorbesc de localitățile mici, unde sînt numai dispensare. Noi, teoretic, avem acoperire. Ce vreau să spun? Limita de normare în județ este de 1 medic la 1.000 de locuitori. Normarea uzuală din celelalte țări pentru populația rurală este de 1 medic la 1.500—2.000 de locuitori. U-nii din oamenii noștri însă nu se duc la țară. Sînt sate, cum este satul Nou — care are 400 de locuitori, care nu justifică decît existența unui punct sanitar. Din păcate nu funcționează nici acela. Există unele situații anormale. Briui are 900 de locuitori și are încadrate acolo două doctorițe. Una are copil mic, este din zona Făgărașului și, pe motive sociale, i-a fost aprobată o detașare într-o comună de lingă Făgăraș. A doua doctoriță, căsătorită de curînd, gravidă, a făcut o disgravidie și acum este în concediu. Astfel Briui, din toamnă, nu mai are medic. Și atunci, am luat un medic pensionar de la Agnita, căruia îi plătim trei zile pe săptămînă să meargă la Briui. Și mai sînt astfel de situații: la Chirpăr, la Cîrșoara — unde noi plătim oamenii, dar îi plătim degeaba. Oamenii nu-și văd de treabă. Trebuie să spunem că meseria de medic nu este o meserie obișnuită.

(va urma)

Pîine și...gogoși

De-o vreme, centrele de defacere a pîinii din municipiul Mediaș sînt luate cu asalt, de la primele ore ale dimineții și pînă seara, la închiderea programului. Motivul acestei permanente efervescențe îl constituie zvonul că, în contradicție vădită cu afirmațiile reiterate în repetate rînduri de către primul ministru, dl. Theodor Stolojan, prețul de defacere al pîinii se va majora anterior datei de 1 aprilie a.c.

Cozi interminabile, amintind de vremuri pe care le credeam de mult apuse, degringoladă, stupoare, nedumerire în rîndul cetățenilor și, așa cum se întîmplă mereu în preajma etapelor de liberalizare, o dorință vie de a intra în posesia a cît mai multor asemenea... „exemplare „la prețul vechi”. Drama cotidiană a ce-

tățeanului pauper devine și mai evidentă în atari împrejurări. Scene aparent hilare sînt în realitate o transpunere a durerilor înăbușite de decenii. Panica își spune din nou cuvîntul. E vorba — în cazul de față — de zvonuri, de păcăleli anticipate sau, pur și simplu, de sondaje... IRSOP, pentru stabilirea gradului de toleranță al noilor prețuri, de către populație? Explicația ne-o oferă d-na Maria Moldovan, director economic la S.C. „Panmed” S.A. Mediaș: „Într-adevăr, cu puțin timp înainte de data virtualilor majorări de prețuri, mai exact de la 21 martie a.c. ne-am propus să desfacem, prin centrele proprii, cîteva specialități medice de panificație, în ideea de a lua pulsul pieței. Astfel, în zilele de 19 și 20 martie am procedat la livrarea către unitățile care și-au confirmat acceptul, a circa 700 bucăți din specialitatea „Medieșeana” (franzele în greutate de 1 kg, la prețul de defacere de 52 lei/buc.) urmînd ca în continuare — în funcție de cerințele pieței — să venim și cu alte asemenea specialități: „Tîrnava” (2 kg, preț de defacere 98 lei/buc.); „Medieșeana” (0,5 kg — 27 lei/buc.), „Ardelenească” (1,2 kg — 57 lei/buc.) și „Spicul” (1 kg — 44 lei/buc.).

Pretinsa calitate superioară a acestor produse de panificație „strategice” rămîne însă relativă, după cum însuși conținutul îmbunătățit (în glucoză, ulei etc.) este un paleativ, greu de sesizat. De fapt, admițînd remarcă unui muncălit, se pare că e vorba de... aceeași Mărie cu altă pălărie! Subscriem întru totul și noi, cei care am avut deja prilejul să o gustăm.

Ion GÎRNOD

MIERCURI, 25 martie 1992

10,00 Actualități ● Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Buna Vestire, Transmisiune directă a slujbei religioase. 11,30 Film serial: „Familia Polaniecki”. (5). 12,15 Ora de muzică. 13,05 Vîrsta a treia. 13,35 Divertisment internațional. 13,55

Actualități ● Meteo. 14,15 S.O.S. Natura! 14,45 Avangardă TV. 14,50 Preuniversitaria. 15,25 Teleșcoală. 15,55 FOTBAL: Un meci din sferturile de finală ale Cupei României. (În pauză: Tragerea Pronoexpres). 17,05 Atena: Documentar TV. 18,05 Reflector. 18,35 Studioul muzicii ușoare. 19,00 Studioul Economic. 19,30 Desene animate: „Alice în Țara Minunilor”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial: „Doamnele de la malul mării” (2). 21,35 În fața națiunii. 21,55 Pro musica. 22,25 Universal cunoașterii. 23,10 Cronică Parlamentului ● Actualități. 23,40 Arte vizuale. 0,10 Închiderea programului.

LA TARABA: negocieri de prețuri! (O fi pe valută, o fi pe lei...)

Foto: Iulian PREDA

Întîmplări care s-ar putea repeta (II)

Reinterpretarea evenimentului de la 23 august 1944 s-a prelungit pînă în 1955, pe măsură ce erau anihilate secvențe naționale și felii intelectuale începînd, pentru o lungă perioadă, rescrierea istoriei. Tocmai în momentul cînd istoria își putea permite o nuanță a naturalului, s-a suprapus conștiinței care, din păcate, s-a transformat într-o elucubrație constantă. Au urmat anii de temniță și „relaxarea” primei generații de nomenclaturiști (neaoși) de profesie: istoricul — ca ființă recunoscută de către stat — trebuia să fie un activist al partidului unic; partidul era „detasamentul de avangardă” al clasei care „deținea” adevărul istoric; și așa ceva nu exista decît prin aplicarea unui principiu doctrinar dominant, care își permitea, prin doctoranzii amalfabeți parașutați de prin colțurile umbrite al marelui preten sovietic, să falsifice momentul istoric în funcție de scopurile politice.

Între timp a fost restrucurată „Istoria României”, prin volumele succesive din 1960, 1962 și 1964, pregătind „faza genială” a desovietizării conceptelor din noua viață a P.C.R. Treptat, devenim iarăși latini și cine-și mai aduce aminte de schimbarea macazului etnogenezei noastre, își va aminti și de reinterpretările radicale, oferite de partid, relațiilor româno-ruse; și în 1964 se petrece, prin „grija” aceluiași unie partid, tipărirea însemnărilor despre români ale lui Marx, care vor șoca și vor falsifica, în același timp, reala istorie românească.

Falsul, mai ales, este grosolan. La începutul anilor '65, puterea manifesta un oarecare dezinteres față de istorie, fiind preocupată doar de isto-

ria mișcării, muncitorești și, pentru cei care nu voiau să priceapă diavolismul scenariului propus, începea o perioadă benefică, de readucere a trecutului istoric în eventualele hotare ale înțelepciunii. Ceaușescu nu era încă interesat de etnogeneza poporului ori de șirul domniilor pămîntene. Și, oarecum paradoxal, ținînd seama de faptul că toate acestea se derulau în virtutea unui fals scenariu, în anii '70 vor apărea două Istorii ale României...

Dar, așa cum lipsa adverbului va sărăci, oriunde și oricînd, scrierile unei nații, ne vom trezi după 1971, orfani de verbul istoriei românești. Cu ocazia „tezelor din 9 iulie '71” se pregătește combinația paranoică de clișeu stalinist, suprapus unui naționalism de uzanță: se șterg, printr-o unică frază reducionistă, adevăruri, evenimente și personalități politice; consecvența (de principiu) a materialismului istoric este minată de Ceaușescu prin gesturi anapoda și cuvinte cu încărcătură onomatopeică; partidul clasei muncitoare este „mai unic” decît însuși Universul, neavînd altă menire decît „descoperirea și legiferarea” unei epoei glorioase; fostele răscoale devin „revoluții”; istoria domniilor este ciclică și aproape neinterpretată; dispar conflictele și poporul român se trezește că este precursorul unei unice și nemuritoare civilizații!

Beneficiind de o extremă răbdare în fața inițierilor caricatural-istorice, poporul acesta va asista, începînd cu deceniul șapte, la compromiterea sa și, în taină doar, își va permanentiza istoria și gîndirea tragică.

Andrei ILENI

Un intelectual care simte românește

Profesorul doctor docent Paul Philipp este noul președinte al Forumului Democrat al Germanilor din România și alegerea sa în această funcție reprezentativă pentru compatrioții noștri de expresie germană e un eveniment care trebuie să ne umple de satisfacție. Căci, astfel, acest organism al germanilor care trăiesc, muncesc și participă la viața noastră socială se vede reprezentat de o personalitate de excepție în domeniul creației și muncii intelectuale și, în același timp, de o personalitate care și-a ales ea însăși, încă din perioada tulbură a dictaturii comuniste, drumul și așezarea în mijlocul poporului și al țării în care s-a născut și și-a început formația intelectuală. Prof. Philipp a preferat, încă de acum aproape două decenii, să își părăsească locul în care își desfășura activitatea profesională, la una din universitățile de prestigiu ale Germaniei, pentru a se întoarce în Transilvania natală, în România, căreia și-a datorează și pe care a înțeles încă din acea perioadă, neresplătitoare pentru adevărații intelectuali, să o slujească după capacitățile și înzestrările sale excepționale.

Alegerea sa în fruntea organismului care îi reprezintă pe compatrioții noștri germani este, firește, o recunoaștere a meritelor incontestabile ale unui savant și creator umanist, dar este, în același timp și o dovadă că etniile care conviețuiesc în patria noastră, cu deosebire în pămîntul istoric al Transilvaniei, pot și trebuie să trăiască și să conclueze în bună vecinătate, spre reala prosperitate a poporului nostru atît de încercat.

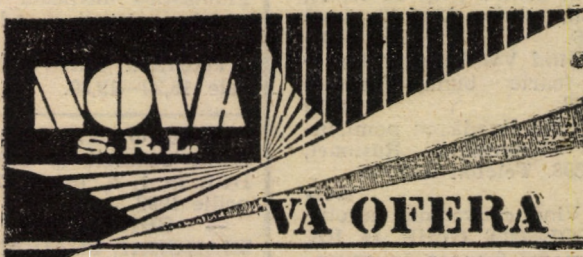
Am citit, chiar în zilele cînd zărele anunțau alegerea prof. dr. P. Philipp, un co-

mentariu într-una din revistele noastre de cultură, semnat de un intelectual de frunte al țării. „Transilvania — se spunea în comentariul la care mă refer — trebuie să devină starea de spirit a lui „a fi acasă” pentru două etnii diferite, pe care istoria le-a așezat pe același pămînt... Societatea crează patrii ca stare de spirit a lui „a fi la tine acasă”, atunci cînd este organizată democratic, pentru că democrația este singura formă de guvernare

care acceptă că ceea ce este diferit, este totodată egal”.

Faptul că liderul de astăzi al Forumului Democrat al Germanilor din România este un intelectual care a acceptat, încă de mai mulți ani, să se întoarcă în țara în care s-a născut, pentru a-și duce viața și activitatea aici, ne arată că o asemenea societate poate și trebuie să existe și în Transilvania, adică în România.

Dr. Gheorghe TELEA

VA OFERA

MAȘINI DE COPIAT/SECOND-HAND/

AGFA X29
AGFA X2

TELEFOANE ERICSSON
SECOND-HAND/

FAXURI JAZZY

TONER
HIRTIE
PIESE DE SCHIMB

ERICSSON AGFA

INFORMAȚII
TEL/FAX: 92/413556

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

În uriașul hol al închisorii, fuseseră aduși de la trenuri sute de deținuți. Mulți erau de curînd condamnați. Cetățenii sovietici aveau dreptul să primească pachete. Aproape toți aveau sacii plini cu alimente. Bandiții cu care venisem au cerut să li se aducă „dreptul lor” (polojenno). Atunci au început să desfășure sacii și să-i dijmuiască. În scurt timp, în mijlocul holului, se făcuse o grămadă de alimente. Toți „fraierii” dădeau de frică. Ei știau că dacă nu dau de bună voie li se ia totul, Masa aceasta de condamnați se supunea orbește ordinilor bandiților.

M-au chemat bandiții la ei și mi-au spus că pentru că-i alimentasem în tren îmi restituie tot ce le dădusem. Mi-au umplut traista cu de toate: slănină, pesmeți, cîrnați, untură, mere, copturi etc. Mi-au strîns mina și mi-au zis: „Tu ai fost cu noi adevărat om. De aceea te răsplătim. Oriunde vei merge, toți vor ști de fapta ta. Vei fi sub ocrotirea prietenilor noștri. S-ar putea să ne mai întîlnim. Mergi cu Dumnezeu”.

Eu am fost repartizat într-o celulă cu politici. Acolo am întîlnit pe avocatul Galin din Chișinău, fratele fostei directoare a Liceului de Fete „Dadiani”. Fusese repatriat în Germania, de unde sovieticii l-au ridicat, l-au condamnat pentru „înaltă trădare” și l-au adus să-și ispășească pedeapsa în taiga.

A doua zi, în timp ce așteptam să mă îmbarc în trenul de Moscova — București, mă pomenesc urcat în trenul de Vorcuta. Din ordinul lui Stalin toți cetățenii străini, condamnați de tribunalele sovietice, trebuiau izolați deasupra cercului polar. Erau considerați periculoși. Vagoanele erau obișnuite, deoarece eram prea mulți. Nu le ajungeau vagoanele „zac”. Trenul era încărcat numai cu străini. Am întîlnit în trenul acesta toată conducerea uriașei uzine „ZIS”. Stalin declarase război evreilor. Toată conducerea ZIS-ului era formată din evrei. Directorul lor general, un evreu căpos dar tare urît, mi-a declarat textual: „A început Stalin războiul cu evreii. Aici însă îi va

fi sfîrșitul lui. Cine încearcă să lupte cu noi, se sinucide. Kaput Stalin” — a încheiat fostul director general al ZIS-ului. În vagoane era cald. Nu mai erau gratii și nici hîrdaie.

Vorcuta — lagărele morții

Am mers pînă la Vorcuta cîteva zile. Am ajuns în plină iarnă polară. Era un ger de minus 40 de grade. „Aici sînt lagărele morții” — ziceau toți. Am stat vreo trei zile în „peresilca” (închisoarea de tranzit) de la Vorcuta. Aici erau fel de fel de „învîrțiți”. Erau protejați diferiților potentați. Aceștia duceau o viață aparte. După mai multe zile am fost expediați la lagărul minei nr. 29. Separat de lagărele de bărbați erau lagăre de femei. Acestea întretineau căile ferate. Erau multe ucrainiene din vest, nemțoaice și foarte multe femei din țările baltice. Aproape toate erau tinere și blonde. Aici în Vorcuta aveau barăcile lor. Dar se putea comunica cu zona bărbaților. Lagărele de femei mai erau și la Azanca, în Siberia. Dar cele mai grozave erau la Vorcuta.

Bivolii

Am coborît din tren în gara lagărului minei 29. Era ora 8,00 dimineața. Coboriserăm din tren vreo 200 de inși. Majoritatea erau cetățeni străini. În fața noastră a apărut o cireadă de bivoli. Cînd m-am apropiat de ei am văzut că sînt oameni. Hainele de pe ei erau înnegrite de praful de cărbune din mină, cu fețele înnegrite de același praf, iar zăpada care cădea pe fețele lor se topea și se transforma într-un fel de gheață. Păreau arătări de pe altă lume. Le lucau numai ochii și dinții.

— „De unde veniți?”, i-am întrebat eu.
— „De unde veți veni și voi mîine. De la 2000 de metri de sub pămînt, din fundul iadului”, îmi răspunse un bătrîn ucrainian din vest.

Pînă să se deschidă poarta și să ne ia în primire am stat de vorbă cu diferiți „bivoli”. L-am întrebat pe acel ucrainian de cît timp sînt aici. Mi-a răspuns că de 10 ani. „Cîți ați venit din steпа voastră?”, îl întreb eu. „Cam 1000”, fu răspunsul. „Și cîți mai sinteți în viață?”, întreb eu. „Aici mai sîntem vreo 200. I-a înghițit mina și lagărul de invalizi de pe cercul polar”. Mi-am dat seama că aici este adevărul ial. Scriitorii creștini n-au reușit să-l zugrăvească mai bine decît l-a realizat Stalin. Iată-ne deci și în iad. O imagine a iadului mai

potrivită ca aceasta nici că se mai putea.

— „Dar români sînt pe aici?”, îl întreb eu pe ucrainian.

— „Foarte puțini, îmi răspunde el, este însă unul și bun. Lucrează la planificare” — zice el, arătîndu-mi clădirea în care funcționa planificarea. Las rucsacul meu hufului Tega din Bucovina, care sosise cu mine și dau fuga spre planificare. Zăpada era cam la înălțimea omului. Erau și poteci, dar crivățul (purgaua) le astupa. Am ajuns cu chiu cu vai la planificare. Bat la ușă. — „Intră”, răspunde cineva dinăuntru. Intru. Văd un bărbat prezentabil, cu mustață neagră, curat îmbrăcat și bine pus la punct. — „Cine este aicea român?”, întreb eu.

— „Dar dumneata cine ești?”, mă întreabă convorbitorul meu. — „Eu sînt preotul, profesorul și ziaristul Țepordei Vasile”, răspund eu. El zîmbește, îmi întinde mîna și se recomandă: „Sînt căpitanul Leon Ostrovski, absolvent al Liceului Militar din Chișinău și fost ofițer în regimentele 3, 7 și 9 Roșiori. Am fost translatorul regelui Mihai și al primului ministru Rădescu, cînd Vișinski a cerut schimbarea lui Rădescu cu Groza. La scurt timp după aceasta am fost ridicat de către sovietici, judecat și condamnat la 25 de ani și adus la Polul Nord.

La început am fost trimis în Extremul Orient, apoi la Fabrica de cărămizi și de cîțiva ani sînt aici la mina 29. Pe mata te cunosc din scris. Nu odată ți-am citit articolele din „Raza”. Pe vremea studenției matală am făcut garnizoană în Chișinău, la regimentul 3 Roșiori. La Liceul militar avusesem ca profesori pe Gheorghe Rașcu, Popescu Petre, Patraș, Popovici Traian, Al. Ebervian, Ștefan Gheorghiadu și alții”. După ce am depănat în fugă firul amintirilor, îl întreb: „Domnule Ostrovski, mai scăpăm noi de aici?”. — „E sigur”, îmi răspunde el. — „Dar dumneata ești de 6 ani închis și tot n-ai scăpat” — îi replic eu. În timpul acesta Ostrovski deschide ușa și se adresează șefului său: „Nicolai Pavlovici, încă unul de-ai noștri!”. Un bă-

trîn el, mic de statură se adresează brigadierilor schimbului doi: — „Pe mine. Puteți pleca”. Intră ca furtuna în birou, mă îmbrățișează și mi se adresează — „Fratele meu!”. Am rămas uimit. „Ce te uiți așa?”, mă întreabă omulețul. „Eu sînt odesit!”. — „Dar eu n-am fost niciodată la Odesa”, îi răspund eu. Mă temeam să nu mă incurce cu Maciei și Treștoreanu, învinuiți de masacrul din 1941.

(va urma)

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut legitimație, eliberată de D.J.Tc. Sibiu, pe numele Alungei Aglaia. O decelar nula. (504)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

● Vind ladă frigorifică 180 l, marca Privileg. Informații telefon 41 22 75, între orele 17-20, preț negociabil. (498)

● Vind vilă cu teren pentru camping, în Gura Râului. Telefon 92/42 62 74, orele 20-22. (496)

● Vind anvelope diferite mărimi pentru jenți de 13, 14, 15 toli, telefon 42 62 42, după ora 16. (499)

● Vind VW Transporter - stare foarte bună. Telefon 43 09 38. (MP)

● Vind livadă cu pomi, închisă. Informații Rășinari, nr. 1388. Telefon 55 80 35. (511)

● Vind convenabil autoturism OLTCIT CLUB 11 RE, nou, model francez, în garanție, culoare gri-bleu metalizat. Informații telefon 92/87 98 84, între orele 18-20. (P.G.)

● Vind televizor color, nou, ALFA, 51 cm. Preț 100 000 lei, negociabil. Tel. 41 28 01. (506)

● Cumpăr forinți și măreți. Tel. 92/42 87 67 sau 42 39 88. (505)

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

● Schimb apartament 3 camere, confort II, proprietate, V. Aaron, cu apartament 2 camere. Telefon 42 75 95, orele 18-20. (486)

GERERE DE SERVICIU

● Tinără, 26 ani, fără obligații familiale, calificată ea

ospătar și bucătar-cofetar îmi ofer serviciile unei firme particulare. Telefon 42 90 20, Sibiu. (M.P.)

DIVERSE

● Transport marfă cu dubiță 1,2 tone Tel. 44-60 12 - Kerts Pavel. (478)

CABINET TRATAMENTE „EVRIKA”, str. 9 Mai nr. 18, tel 41 73 74 pentru sănătatea dv. personalul calificat asigură: gimnastică medicală recuperatorie (copii și adulți); masaj medical.

Program: luni-vineri, orele 15,30-19,30. (508)

„BRAVO” S.A., organizează excursii la ISTANBUL în 1, 8, 15, 21, 29 aprilie 1992.

— CHINA, BEIJING, SHANGHAI; THAILANDA, BANGKOK, în aprilie, mai 1992. Telefon 42 77 02; 43 42 54. (502)

S.C. „BRINDUȘA” vinde pe bază de comandă: frigider, congelatoare (toate mărimile); TV color; mașină de spălat automată; aragaze (sigilate, garanție 2 ani).

Informații telefon 44 33 95. (503)

COMEMORARE

Buna-Vestire a fost ziua bucuriei noastre DRAGĂ MARILENA. Acum rămas singur regret veșnic.

(510) Soțul

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN SIBIU

Programul

cursurilor de pregătire pentru definitivat și gradul II, sesiunea septembrie 1992, care se vor organiza în vacanța de primăvară, anul școlar 1991/1992

1. ȘCOALA NORMALĂ „A. ȘAGUNA” SIBIU: perioada 30.03.1992-5.04.1992 pentru educatoare și învățători, secția română și germană: reciclare etapa a II-a.

2. UNIVERSITATEA DIN CLUJ-NAPOCA: perioada 29.03.1992-11.04.1992 pentru profesori la specialitățile: limba română, limba franceză, limba engleză, limba maghiară, limba germană, limba rusă, istorie, matematică (pentru cei cu aprobare M.I.S.), fizică, chimie (tehnologii chimice), biologie, geografie, economia producției agricole și silvice, finanțe-credit, contabilitate și educație fizică.

Programa de desfășurare a cursului va fi afișată la fiecare facultate, iar cazarea se va asigura de către Serviciul social din str. Avram Iancu nr. 11, începând cu data de 29.03.1992.

3. UNIVERSITATEA „TRANSILVANIA” BRAȘOV: perioada 30.03.1992-12.04.1992 pentru profesorii de matematică și ingineri la specialitățile autovehicule rutiere, industrializarea lemnului, silvicultură și exploatarea forestieră, tehnologia construcțiilor de mașini și utilaj tehnologie și sudură.

Pentru relații suplimentare vă puteți adresa la Rectorat-Secretariat la doamna Coca Turea, între orele 7-13, telefon 44 46 34 sau 44 15 80, int. 132.

4. INSTITUTUL POLITEHNIC CLUJ-NAPOCA: perioada 28.03.1992-10.04.1992 pentru profesorii de specialitate ingineri și subingineri: metalurgie, mecanică (mecanică tehnică, rezistență, organe de mașini și mecanisme), mașini-unelte, mecanică fină, mașini și echipamente tehnice, mecanică agricolă, electronică și telecomunicații, electrotehnică, automatizări și calculatoare; construcții (civile, industriale și agricole), construcții căi ferate, drumuri și poduri, instalații pentru construcții.

Orarul activităților se va afișa la intrarea în clădirea rectoratului, str. C. Daicoviciu nr. 15, Cluj. Relații suplimentare la telefon 951/3 45 65/124, la doamna Dorina Baraian, zilnic între orele 11-13. FRECVENTAREA CURSURILOR DE PREGĂTIRE ESTE OBLIGATORIE.

5. GRUPUL ȘCOLAR INDUSTRIAL „TRACTORUL I” BRAȘOV, str. 13 Decembrie nr. 125, tel. 6 22 21, perioada 30.03.1992-10.04.1992, organizează cursuri de pregătire pentru: maștri instructori, specialitatea mecanic.

Se asigură cazare și masă în cadrul unității școlare. (132)

ROLUL INSIGNIFIANT AL COMUNISMULUI ALBANEZ

TIRANA — „Albania și-a luat rămas bun de la comunism. Partidul Socialist va fi redus la un rol insignifiant” — declara luni, Sali Berisha, liderul Partidului Democrat, la aflarea rezultatelor primului tur de scrutin al alegerilor.

În piața centrală din Tirana 100 000 oameni au sărbătorit victoria Partidului Democrat. Acesta a obținut 72 la sută din sufragii, față de 20 la sută obținute de Partidul Socialist (fost Comunist) — rezultate cunoscute până luni seara. După 40 de ani de dictatură comunistă, Albania pare decisă să închidă portile comunismului. Liderul Berisha ar putea fi înlocuitorul lui Ramiz Alia, dar sarcina lui nu va fi ușoară. Albania mai are nevoie de o perioadă, mai mare ca până acum, de austeritate, până va ajunge la prosperitate.

FLASH

● Încheierea erei Mitterrand este evidentă, chiar dacă președintele francez își va duce mandatul până la capăt, în anul 1995. Alegerile regionale de duminică, din primul tur de scrutin, au confirmat sondajele prealabile și anume: apusul carierei președintelui Mitterrand (Partidul Socialist a obținut 18 la sută din voturi). Jean Marie Le Pen, cu singurul ochi pe care-l mai are, a văzut în sfârșit realizarea unui vis: ascensiunea Frontului Național, în defavoarea popularității guvernului condus de doamna Edith Cresson.

● Dumnezeu va răzbuna singele vărsat. În fața celor care ne vor ataca, nu există decât o singură alternativă: un război general — declara luni, cu amărăciune, David Levy (ministrul de externe al Israelului) la înmormintarea altor 3 israelieni, victime ale atentatului din 18 martie de la ambasada israeliană din Buenos Aires. Vinerea trecută au fost aduse din Argentina și înmormintate alte două victime ale exploziei unui automobil infernal (soțiile unor diplomați ai ambasadei Irakului).

● Gruzia a fost recunoscută, luni, de Franța, pe ansamblul aprobării Comunității Europene. În aceeași zi G.S.C.E. (Conferința pentru Securitate și Cooperare din Europa) a primit, ca membre: Gruzia, Slovenia și Croația.

● Catastrofa aviatică de duminică, de la aeroportul „La Guardia” din New York a provocat moartea a 27 de persoane, din totalul de 51 aflate la bordul unui bireactor, în momentul decolării.

● Rebelii kurzi din Turcia au atacat orașul Firnak (estul Turciei), cu mortiere. Un polițist turc și un fotoreporter al presei turce au fost uciși în luptele de luni, mărind bilanțul, din ultimele zile, la 40 de morți.

● Politica neonestă a Rusiei și șovinismul rus încurajează atentatele asupra moldovenilor din Transnistria, a declarat lt. col. Dumitru Cîrloteanu (purător de cuvânt al Ministerului de Interne din Moldova), după ce luni, în satul Corjova (lângă Coșnița) gardistii nistreni și cazaci au împușcat mortal un moldovean și au rănit alți șapte.

Rubrică de Emil PORIME

NOU și IMPORTANT

Editura „ACOLADE LITERARE”

BUCUREȘTI, telefon 90/75 35 83, în conformitate cu programul M.I.Șt., a tipărit:

● **COMENTARIILE LITERARE** și teste de vocabular pentru GIMNAZIU și pentru admiterea în licee și școli profesionale;

● **SINTEZE DE LITERATURĂ ROMÂNĂ** pentru BACALAUREAT și pentru admiterea la facultate.

Prețul unui exemplar: 100 lei.

Relații suplimentare la redacția ziarului „21 - Radical” tel. 41 52 10, orele 8-15,30:

— 123 —

Favorit - Transilvania S. R. L.

Sibiu, str. Călugăreni nr. 22,

● Transportă persoane în Germania cu autocarul, prin Cehoslovacia, prețul 11 000 lei.

● Efectuează transporturi interne și internaționale de mărfuri, cu autocamioane 5-20 tone.

Telefon 924/4 88 26; 2 46 44.

— 99 —